

Gặp Gỡ

Xuân Diệu

Buổi chiều hôm ấy đáng muôn hôn,
Hôn gió hôn mây với cả hôn
Hôn cái khúc đường, hôn cả bóng
Hàng cây xanh biếc dưới hoàng hôn.

Dun dủi làm sao thể, hỡi em
Chiều nay em khoác áo trăm duyên
Em đi đôi dép xinh đơn giản
Em thật hồn nhiên rất tự nhiên...

Anh còn nghĩ ngợi, bước như mơ
Mắt thần thơ trông cảnh thần thờ
Đàn của hồn ta ai vịn thể
Gặp nhau khi ấy bỗng hòa tợ

Anh muốn mang lời đi tạ ơn
Bầu trời như thể gió căng buồm
Hoa trong cỏ dại chiều hôm ấy
Đã đẹp tương bằng hơn mọi hôm.